

Zobák dokořán – 6.vydání

OBSAH

Madlesčín úvodníček.....	2
Co je nejaktuálnějšího aneb Sojka ještě za tepla.....	3
Kam vás pozveme aneb Delikatesy.....	4
Drby, srandičky a prostě sojčí divočina.....	4
Rozhovor s naší Klárkou Bobkovou.....	5
Jak se baví Sojka.....	8
Co nám ugalášoval pan předseda.....	11
Co se snědlo a vypilo?.....	13
Soutěž se Sojkou.....	17

REDAKCE

Šéfredaktorka: Magdaléna Müllerová

Redaktoři: Lukáš Kadleček

Michal Janoš

Stálí spolupracovníci:

David Andrlé

Leopold Černý

Design: Zorka Krejčí

Grafická úprava: Michal Janoš

Fotograf:

Alan Pajer

ADRESA REDAKCE

Sartoriova 26, Praha 6, 169 00

Telefon: 0603/570139, popř. 02/20512299

E-mail: madleska@post.cz

TISK

CZ.TECH Čelákovice s.r.o.

Náklad: spousta výtisků

LÉTO SE NÁM BLÍŽÍ, ZATNĚTE PUPKINY, KUPUJTE BIKINY.....

Miláčkové a miláčky. Madleska se vám hned v úvodu omlouvá za tu strašnou prodlevu, ale znáte to, každý z nás má občas fakt hodně práce a starostí, i když to třeba nakonec nedopadne úplně optimálně, tak prostě máme zpoždění, ale je to tady znovu a zase, vychází ZOBÁK a proto se radujte a čtěte pozorně.

No, abych to tak trochu omluvila...Moje pracovní vytížení a studium na škole, to je kapitola sama pro sebe, uznávám, že jsem tak trochu lempl (snad mě pochopíte), ale je toho na mě moc. Další ze srdcové trojky Zobáku Lukáš má leukémii, tak má daleko objektivnější důvod než já, kdybyste mu chtěli poslat pozdrav, něco napsat, tak neváhejte, pošlete to do

redakce, bude určitě rád. A poslední člen redakce Michal maturoval, dovedete si to představit, jak byl nervózní a nemyslel na nic jiného. (Ale zvládl to, i když měl po ránu běhavku...) Já vim, výmluvy, výmluvy a Zobák nikde. Jestli se na nás hodně zlobíte, tak nám to napište, my to fakt férově otisknem.

Ale léto je tu, všichni se těšíme na Gaisthaly, na sluníčko, na vodu, ti vyvolenější na moře, ti méně vyvolení na Kačák za vesnicí, ale taky dobrý... Kromě toho si tak trochu ještě zavzpomínáme s odstupem na Bohdalov, dozvíme se novinky a vůbec. Klasika.

Co vy? Máte se? Vzpomínáte na nás? Máte nás pořád rádi? Máte rádi Sojku? A co Zobák? Naši dopisovatelé nám nějak lemplovatí...vypadá to, že přešli na Kosmopolitany, Harprsbazary a Iskvajry a nedej Bože Bravíčka...Prostě moc jste nám toho neposlali tak nevím...

Třeba máte taky spoustu práce, chtěla bych tomu věřit, ale vy zase věřte tomu, že bez jakékoliv odezvy, zpětné vazby, se pracuje strašně těžko... tak se trochu polepšete. No nic, nebudu zdržovat, nýněčko spěchám na koupaliště, kde se budu střídavě cachtit ve vodě kafovité a střídavě učit nesmysly na tu kupu zkoušek, co se na mě valí. A nebo hned usnu a dostanu úpal. To se uvidí. Běžte taky k vodě a vezměte si Zobák s sebou, zaručeně neusnete.

Trošinku vychladlejší je zpráva o březnovém proběhnuvším plesu, nebudu se o něm rozepisovat, podrobnou referenci najdete v rubrice Všechno se snědlo...

Úplně nejaktuálnější věčička je to, teď si prosím sedněte, aby jste to ustáli, Sojka má zaregistrovanou oficiální doménu na Internetu - www.sojka.cz To je bomba, co? Tak už žádná složitá adresa, zkrátka chcete Sojku? Máte jí mít.

Za další proběhl Bohdalov - také se ještě dočtete, proběhla rada s přisedícími a rada bez přisedících, přípravy na letní tábory jsou v plném proudu - co víc si přát?

Ministerstvo nám schválilo dotaci na letošní Gaisthal a Bohdalov, ještě neumřeme hlady, nebojte se.

Jinak kdo nevyslyšel mé volání a nezaplátil členské příspěvky, ten už toto vydání v rukou nedrží...

DALŠÍ ŽHAVÁ ZPRÁVA, KDO Z VÁS BY SE CHTĚL ZÚČASTNIT OSLAV 50. LET GAISTHALU, AT SE OKAMŽITĚ OZVE NA SOJKABIL, LEOVI NEBO MNĚ, KONÁ SE TO OD 30. ČERVNA DO 2. ČERVENCE V PROSTORU TÁBORA V GAISTHALU. JE TO PRO VŠECHNY, KDO TAM KDY VŮBEC BYLI, TAK SI KDYŽTAK VZPOMEŇTE I VY STAŘÍ. OZVĚTE SE RYCHLE, KDO CHCETE JET.

A Ť ŽIJE GAISTHAL!!!

To je zase delikatesa, jako bizon - nové oblíbené úsloví všech Sojek! Když je něco totiž dobrý jak bizon, tak už to prostě nic netrumpne a hotovo.

Tak kdopak s námi letos pojede? Upozorňuju, že rozhoduje datum odeslání přihlášky a zájem je veliký!!! Máte přiložené pozvánky, na obě etapy, tak se buďto rychle přihlaste nebo ty skládačky pošlete dál, dejte kamarádům, sourozencům, příbuzným, prostě taky nějaká ta reklama!!!

I. ETAPA se koná od 30. července do 12. srpna, očekáváme na ní pubíky od 13 - 16 let.

II. ETAPA se koná od 12. srpna do 19. srpna a ta je pro ty menší, ještě hodnější a nezatvrzelé dušičky od 9 - 12 let.

Tak vyplňujte, posílejte, však už to znáte. Kdo dřív přijde, ten dřív mele, kdo se zpozdí, ten je tele.

Vzpomínáte na informaci o hromíkovi z minulého čísla? To je ten stěžovácí mejl, na jehož konci sedí hodná duše, které si můžete poplakat na virtuálním rameni a ona vám pak pomůže. Jak jsem již psala s Lukášem minule, není to nikdo z redakce. Odezva byla obrovská, hromík vám skoro nestíhá odpovídat, vypadá to, že jsme trefili hřebíček na hlavičku, takže se nebojte a pište klidně dál, hromík pomůže, poradí, i když jde třeba jen o přetrženou tkaničku. Tááák, co bychom ještě napsali, třeba že si pan předseda koupil kapsáče. Takový ty skejtácký! To je, co?

Jinak zprávičky o tom, jak část čelákovických hvězd odmaturovala, Šogi šprt dokonce za 4, což pro neznalce znamená, že měl ze všech maturitních předmětů jedničku a dostal za to mobilní telefon!!!

Jinak už drbat nebudu, protože se to nedělá...ne, popravdě není moc o čem. Je to taková vedrovitá ospalá nuda a nic se neděje. Jestli se chcete pobavit, jděte na film od Tima Burtona - Ospalá díra s Johny Deppem v hlavní roli. Tolik usekanejch hlav jsem ještě v životě neviděla.

INTERVIEW

A už tady máme další cácorku. Tentokrát je to **Klárka Bobková**, leckdo jí znáte z táborů, ale možná netušíte, že je dcerou slavného zpěváka Pavla Bobka. Nicméně není žádnou primadonou, nýbrž vcelku obyčejnou mladou slečnou, která má skoro stále usměvavou tvář a vždycky nějakou tu vychytávku kam jít a jak se pobavit. Narodila se v roce 1979, doposavad celý svůj život strávila v Praze, kromě šesti měsíců na střední škole, kdy studovala v Americe

ve Vermontu. Má jednoho bratra Pavla, toho taky mnozí z vás znají...Studuje na Karlově univerzitě na Institutu základu vzdělanosti, což jí dokonce i baví. Kromě toho přispívá celkem pravidelně do kulturní rubriky Lidových novin, tak si tam od ní můžete něco přečíst. Má ráda hudbu, knihy, jazyky, před nedávnem vyšla knížka o Franku Sinatrovi, kterou přeložila společně se svým otcem. Ráda se jde pobavit do společnosti, zkrátka je mladá, veselá, pro pány podotýkám, že je v současné době nezadaná...O hooó!!! Jinak jezdí na snowboardu a to i v létě na ledovci, má doma morče a žlutou andulku, jezdí ráda na kole, na bruslích, hraje tenis, surfuje - ale zatím pouze po internetu a a a... Prostě je to podnikavý človíček, který se snad nikdy nenudí. Myslím, že jsem jí nikdy neviděla jen tak nic nedělat.Právě tady sedí za mnou a čte si Reflex, což je příhodná konstalace pro to, abychom se jí na něco zeptali...

Myslíš si, že se na tobě nějak odrazilo, že jsi dcerou slavného zpěváka?

Těžko se mi hodnotí sebe samotnou, ale myslím, že můj táta je táta jako každé jiné.Odrazilo se to maximálně v tom, že jsem od malička hrála na piáno a že mám hudební sluch, ale ten má i máma, takže nevím.

Jaké vlastnosti jsi zdělila po tátovi?

Po tátovi roztržitost, občasné zmatkářství, ale taky schopnost učit se cizí jazyky - rychle a s radostí.

A po mámě?Po mámě jsem zdělila lásku k moři, k vůním a asi romantickou povahu.

Jak jsi na tom se zdravím?

No,myslím si, že zrovna teď dobře. Ale mohla bych omezit kouření, aspoň bych ušetřila třeba na nějakou pěknou cestu.....

Co děláš ráda - aneb hobbies?

Hobbies?Ráda čtu, cestuji, koncerty, chodím na výstavy, kluby, prostě klasika.Ale cestuji opravdu moc ráda..Baví mě poznávat cizí zvyky, kulturu, země...

Jak vnímáš třeba konkrétně tu muziku?

Momentálně jako chaos, kde je vše možné, žádné meze se nikomu nekladou.A je to možná dobře....Muzika mě provádí každý den..

Co si myslíš o mužích?

Nedokážu si představit život bez nich.Něco jako naše druhá duchovní půlka.A přitom tak úplně, úplně jiná.....

Jak by měl vypadat ten pravý?

Jako jeden o kterým jsem si do poslední chvíle nemyslela....a už není C'est la vie.Čekám.

Kde jsi byla ve světě nejdál?

V Americe - stát Vermont, sousedí s Kanadou.

To už víme, že jsi tam studovala, jak na to vzpomínáš?

Vzpomínám na to jako na strašně zajímavou zkušenost, byly to dlouhé krásné prázdniny, projezdila jsem celkem celou zemi, každý den se něco dělo, bylo to hrozně zajímavý a přínosný.

Jaké jsou tvoje plány do budoucna?

Já jsem teď uvízla v nějakém slepém plánovacím bodě. Nicméně plánuji se naučit francouzsky a rovněž bych chtěla někam odcestovat. Ale nechci to zakřiknout.

Co by sis teď nejmíc přála?

Může to znít banálně, ale je to tak - zdraví. Pro sebe, své blízké a své kamarády

Plány do budoucna!

Já jsem teď uvízla v nějakém slepém plánovacím bodě. Nicméně plánuji se naučit francouzsky a rovněž bych chtěla někam odcestovat. Ale nechci to zakřiknout.

Kdy jsi byla životě nejmíc našťvaná?

Když mě minulý rok neprávem vyhostili z Ameriky. To jsem byla našťvaná i smutná. Totální bezmoc.

Co tě dostane z blbě nálady?

Ty! Nesměj se nečervenej se, je to tak... Ale nepřechválím tě, laskavé slovo a podpora od kohokoli blízkého.

Jmenuj nejlepší a nejhorší vlastnost.

Nejhorší? Závist a xenofobie a veškeré náznaky rasismu. Nejlepší - to už bude těší - vlastně nevím.... Myslím, že nějaká obecně nejlepší vlastnost - ale je mnoho dobrých - Láska, tolerance, umění naslouchat, přiznat chybu....

Pamatuješ si největší trapas, co se ti stal?

Těch bylo, ale jeden byl fakt povedenej. Když jsem se dovolala mobilem nějakému cizímu chlapovi a myslela jsem, že je to můj přítel. Ten telefon hrozně zkreslil hlas. Opravdu jsem s ním celou dobu mluvila důvěrně a ten chlap se mnou tu hru hrál. Myslím, že si mě vychutnal.

Pamatuješ si něco z doby, kdy jsi byla malinká?

Pamatuji si jak jsem se a ve věku rok a půl počurala v tramvaj. Zrovna jsem seděla tátovi na klíně.

Co máš nejraději k jídlu a jaký k němu máš vztah?

Jídlo beru jako hnací motor své tělesné schránky. Jako palivo. Ráda mám ryby a docela mě mrzí, že jsou u nás nedocenené. Jídlo si nejlíp vychutnám s někým koho mám ráda. A když je tím jídlem snídaně, tak jsem v sedmém nebi.

Tak ti děkuji za rozhovor a teď ještě pošli prosím nějaké moudro všem čtenářům zobáku!

Moudro? Bůh mě teď nebude mít rád, ale asi..." Žiješ jenom jednou" zatím si to myslím, ale - nebudu to říkat dvakrát!

Jak už jsem předeslala ve svém kyselém Úsměvu, tak jste tomu moc nedali... Zobák obdržel tak málo příspěvků, že jít to takhle dál, bude mít pořádně hlad a bude čím dál tím víc hubenější. A to by přece byla škoda, ne? Tak pomohly řady radních a přisedících radních. Uvádění příspěvovatelé měli za úkol napsat příběh, který by měl hlavu a patu, ale každý tento příběh musel být sestaven ze slov začínajících na stejné jedno písmeno a musel být dlouhý minimálně 60 slov. Tak sledujte, co vypočítaly naše hlavy pomazané!!! Nutno předeslat, že kvalita příběhu nesouvisí vždy jen s originalitou a tvůrčím nadáním jednotlivých autorů, nýbrž také s tím, kdo měl jaké písmeno. Na některá se to vymýšlí líp, na některá hůř... Tak ale teď už jedeme, jako první startuje náš Tomík zvaný Pomík.

Pan Pavlíček presents: Poslední příběh patologa Pindifouska

Pražský patolog Pindifousek podezřívá paní Pavlu Pindifouskovou, přezdívanou "pelešnice". Potřeboval pouze přistižení. Připravil plán, pak podplatil pár pomocníků.

Pondělí, po půl páté. Přiběhl poslíček. Pootevřela paní Pindifousková. "Prosím, pan Pindifousek?" pravil posel. "Počkejte, prosím ... Pééóó, přišel posel!!" "Proč právě před pátou (pousmívá se pod pláštěm plánu)!", pravil Pepa přicházející před poslíčka. "Potřebuji papír předat, potvrzení podepsat", překotává posel,

předává je parte. "Pro Pána!!" provolal pan Pindifousek. "Prastrýce při potápění přejela ponorka! Pozítří potřebuje pohřbít před Pelhřimovem." Popadl pár peněz, přeběhl práh pryč. Poslze před pelhřimovským prodejem papírových potřeb. Požadoval po prodavačce: "Prosím, paní, potřebuji pěkný pohled potištěný portréty Pelhřimova." Potom popsal papír pohledu - Pohřeb proběhl, přijedu pozítří, p.s.: Pěkný pozdrav posílá Pepa. Potom poslal pohled poštou.

Paní Pavla Pindifousková přečítající pohled poskočila - "PARÁDA." Popadla phone, přednesla pozvání protivníkovi Pepy. "Prosím přijed' "pardále". Pardál přikývl. Před plánovaným příjezdem Pepy pusinkuje "pardál" Pavlu. Po půlnoci potichu přichází Pepa. Poslouchá, pouze povzdechy. Pomalu pootvírá, prohlíží pokoj. Pořádně propoceny prostupuje přítmím, poodhalující pouzdro pistole překračuje podprsenku. Postelová pletka pokračuje. Pepa pozvedá pistoli. Polkl prázdnotu. "Proč, Pavlíčko, proč?" projelo Pepovi palicí ... Prásk!! - pardál. Prásk!! - Pavla. Pak pozvedl pistoli před prochlou pusou. Poslední polknutí ... Prásk!!, problesklo pokojem....

Vtipné. Co dodat? Asi nic, tak se dosmějeme a pokračujeme dál. Copak nám uvařil Dava?

Davův desetidenní Dromedár

Dnes dejme do díže dostatečně droždí.
Dolijme dříve dojeným Dannone,
doplňme dílem dobře drceného dubového dříví.

Druhý den dopoledne dodejme dvakrát dvě deci diviznového džusu,
doprovázené dalšími devíti dobrotami dle daných dispozic (dobromysl, devětsil, discooplatky,
dortík, dřeň, datle, durman, draslík, dusík).

Dromedára doporučujeme deset dnů dávat drzým dvanáctiletým dětem, dělným delegátům,
divokým dvacetiletým dívkám, drsným domácím... Dromedára doprovází dřímota, dráždění,
dušení, dávení. Dodržování doporučené denní dávky dopomůže destrukci dlouhé deprese.

Vida, vida. A teď něco od dalšího z rodu Pavlíčku, od Honzíka.

Hororová hra hulváta hejkala Hynka

Hynkovy hrozné hypnózy hňupa Horymíra horoucně hanobily. Hynek hypnotizuje husopasku Hanku hypotetickými hříčkami. Hanka hladí Hynkovi hlavu, Hynek hladí Hance hrudník.

Hle, Horymír. Horymírova herda hrouťí Hynkův hrb. Hvízdnutí hajného hliníku hledá hygienu Horymírovi hlavy. Hřink! Horymírova hlava hobluje Hance holý hrudník. "Hanko, hybaj hned hlídat Husy!", hajný huláká. Horymír, Hynek hltají hlínu hrobu. Honza!

Následuje Šogiho šiřlavý šílenec...

Šílenec

Šílenec šplhal škarpu. Šátral. Špatné šutry. Špatná škarpa. Šplhá špatně. Šílí. Šlape špatnou škarpu. Šklebí se. Šílenec. Šátrá. Štěrk, šutry, škarpa. Špiní šaty. Šmudla. Šílený. Šířka škarpy špatná. Šaty špinavé. Špatné šutry, špatný štěrk, špatná škarpa. Šílenec šílí. Šikmooký šibal škrábe šutrem šutr. Šílenec šibala škádlí. Šílenec šibala škádlí špičatým šutrem. Šiška + šutr = špatné. Šibal škytnul. Šílenec švihnul šutrem....

Šogi

Dalším šprýmařem, který se zapotil nad tímto nelehkým úkolem byl i pan předseda. Na základě pravdivé historky z letošních hor sepsal tuto story.

Lukášova lyžařská lapálie

Luzný Lukáš líbivě, ladně lyžuje levnými lyžemi. Laškuje, láká lásky. Leniví. Lenivý Lukáš lelkuje - ležérně loká lék Litovel. Levné lyže leží ladem. Lstivý looser - lupič lyží loupí, loví lup. Lalalá - lyže ladem! Lupič lapá Lukášovy lyže. Lapálie! Luky lká, látoří: "Lůza lidská!" Lupič letí lesem. Lavina! Láme lýka, listy. Lavina lapá lupiče - láme levou ledvinu. Lupič leží. Líže led, lituje. Lekne.

Říkáte si, že tu něco chybí? Jasný, protože redakce se pochlubí v příštím superčísle - a bude to nejlepší....

Jak se vám to líbilo? Dobrý ne? Ale příště by bylo zase fajn číst něco od vás. Co vy na to? Přece jen tu ale máme jednu roztomilou básničku... Takovou lahůdku na konec.

Sojka

Malá Sojka do světa se kouká.
Moc se jí to líbí a úspěchy sklízí
Pomáhají tomu myšky, hrozně šikovný lidičky,
Leo, Madla a spol., proto nikdy nenastane karambol.
Všichni se hrozně činí a jsou moc pilní.
Sojka je jim za to vděčná, ale to je radost částečná,
Největší je z přírůstků a možná dalších nástupců,
sojčího života, co se nám tu proplétá.

V Brně, dne 31.03.2000

Je jaro...

Je jaro. Teda aspoň v kalendáři. Když se tak dívám na a za okenní sklo, kde je jeden velký mokrý flek a někde v dáli, v pozadí, rozmazaný žlutý Špilberk (pro neznalé brněnský hrad o moc hezčí toho pražského, který ve je tmě, tzn. i teď krásně nasvícen), říkám si, že ještě nějak nepřišlo. Abych se vám svěřil, jo, tak já mám jaro jako úplně ze všech ročních období nejradši. Moc se na něj vždycky těším, těším se na samou zelenou kol dokola, sluníčko, takový ten příjemný osvěžující větřík, fóglíky, zahrádky, krat'ásky... - na úplně všechno, všecičko. (Pro nechápavé příklad: zkrátka se třeba těším, až zase budu sedět v krat'áskách na zahrádce pod zelenými stromečky, k tomu mi budou zpívat fógličci, ovívat mě bude svěží větřík a moudrou kštici opalovat nesmělé jarní sluníčko...)

Jaro už nám začalo, už ho tady máme, nestranný sojčí pozorovatel by tedy (vůbec ne jen kvůli počasí) slovy klasika asi tvrdil, že způsob tohoto jara zdá se mu poněkud nešťastným. Na druhou stranu zase úplně jiný klasik notuje, že jako jaký si to uděláš, takový to máš... To počasí doposavad sice jako by potvrdzovalo teorii první - no co vám mám povídat, dám k dobru jednu zkušenost doslova "na vlastní kůži": už jsem byl tak nabuzen a natěšen na pěkně a teplo, že jsem vytáhl i své zánovní a elegantní jarní kejdy disponující ovšem nemalou dírkou vespod, no, a právě od tohoto okamžiku si se mnou počasí "zašpásovalo" - když už jsem si je za svitu slunka obul, během chvilky bylo zimmně, deštivo a mokro (ponožka durch), když jsem tedy kvůli tomu za deště vytáhl ještě své kožené botičky s kožíškem, za mžik se udělalo, jak jinak, teploučko, slunečno a krásně (nohy taky nic moc pohodlíčko)... Řeknete si pěkná blbost a asi logicky, proč si nekoupím boty nové, že. Nakonec asi budu muset, ale jen velmi nerad. Mám totiž k těm svým kejdičkám už takový pěkný citový a přátelský vztah, byly zakoupeny a pomohly, když mi bylo zrovna nejhůř, totiž v době, kdy se delegace Sojky stala obětí již legendární sojkrádeže. A to mi tehdy bylo opravdu zle, nedobře, myslel jsem si, že nejhůř a že mi nezůstalo skoro nic a to jsem se kór moc litoval. A to už jsem se oklikou nenápadně dostal od "boty story" zpět ke své jarní úvaze.

Jak se totiž říká, všechno špatný je k něčemu dobrý, a tenhle zážitek společně se sérií jiných, neméně "vypečených", mi v té mojí době zlé, nedobré v něčem moc pomohl. Nikdy totiž není zas tak špatně, aby nemohlo být ještě hůř. Záleží jen na přístupu. Aneb jaký si to uděláš, takový to máš! Druhá teorie. Nechci dělat chytrolína a už vůbec vám nechci radit, co dělat a jak se chovat, ale v poslední době o tom zase nějak často a moc přemýšlím, tak přece: Neštěstí, smůla, nepříjemnosti, problémy, smutky, to všechno je

relativní, aneb opravdu záleží na přístupu k věci. Rezignace, sebelítost, látoření, nadávání - děkuji, nechci! No milí, zlatí, tudy cesta nevede! Naopak, takhle si vychutnat každou radost, i tu nejmenší si užít a radovat se z ní, všechno prožívat naplno, pláč i smích si prožít, to k tomu prostě patří. Aneb bez pláče není smíchu. Člověk by si měl vážit toho co má - vždycky se dá najít něco, co za to stojí, a neměl by se dívat na to, že někdo zrovna má štěstí či čeho já vím víc. Na každého jednou dojde a výhodu mají ti připravení. A člověk by se měl umět spolehnout sám na sebe, sice za přispění svého hlavně toho nejbližšího okolí, ale i tak - sám na sebe.

Já vím, já vím, jsou to bohapusté teorie, nuda, a skutek utek. Berte to tak, že to sem píšou kvůli sobě, tedy taky kvůli sobě, že si to musím pořád připomínat a vtoukat do hlavy a zas a znova mi dělá problémy se podle toho chovat a řídit. Ale aspoň se taky zas a znova snažím a

pokouším - mám v tom guláš, ale chci. A tak se těším na úplně všechno, všecičko. To je můj jarní guláš.

Zatím zdař bouch váš Leo Poldík Černý

Jak vidíte, je to už článek trochu staršího data, ale já myslím, že až na to, že už není skoro jaro, ale léto, tak je ten článkuček stále aktuální. Přece jen, moudra pana předsedy neopadávají s podzimním listím, ani neroztajou se sněhem, ani neodkvetou s jabloněmi a ani nezplesnivějí jako letňáky.

Nejdůležitějším ohlédnutím bude Bohdalov, jakožto jedna z největších, nestěžejnějších a nejlepších akcí. Už mě nebaví psát furt dokola o tom, jaké to bylo, protože je to prostě pořád dobrý, necháme zase mluvit ty, co se zúčastnili, oni si to jistě také rádi přečtou. Jako vždy podotýkám, že chyby v textu jsou zcela autentické....

16.4. - Pondělí - Michal Špaček

Ranní rozcvička se mi docela líbila, dopolední program byl zábavný a líbly. Fotbal se mi líbly, i když jsme prohráli. Večerní i noční program se mi líbil, měli byste strašit trochu víc a líp. Strašidelné to nebylo.

17.4. - Úterý - Stuchla

V pondělí jsme šli spát o trochu později, protože byla bojová hra, neboli skautská stezka odvahy. Budíček však posunut nebyl. Ráno po rozcvičce a snídani jsme si zatancovali, zamalovali a popovídali si o Sojce. Po poledním klidu nás rozdělili na skupiny a začala "Dorfrallye." Ta nás bavila, protože jsme si nakoupili zásoby v obchodě. Během Dorfrallye přijela Dominika a přidala se k naší skupině. Po pfurtzotvorné večeři jsme se dali do připravování divadelního představení, které jsme předvedli při večerním programu. Po divadle jsme zpívali a poté jsme byli nahnáni do postelí. Dá se říct, že to nebyl špatný den: Nuda nebyla a Marc v noci pěkně řezal předem i zadem (všemi otvory).

18.4. - Středa - Petr Chmelenský

Středa je ho tam třeba. Ráno jsme vstali v obvyklou 8 hodinu. Po snídani jsme se rozdělili do skupin a mohli jsme se zájmově zlepšovat např. na lodičkách. V 12:00 na nás čekala nejlepší hra dne F.U.C.K , kde jsme zahájili organizované uklízení. Nastal oběd věru dobrý a všem se zbýhali sliny po té cmundě. Po té nás opět rozdělili do organizovaných Group. A začali jsme běhat po baráku a hledat papírky s čísly. Tato hra byla spíše pro bystré a všímavé lidi jako byly v naší Grupě. Zakončili jsme to rozbitím vajíčka a začali hrát Tumelspiele, a při tom jsme se tak zapotily, že nám padali ocasy. Po opět vynikajícím jídle (DALO BY SE ŘÍCT VEČEŘE) jsme se hodili do Gala a šli trsat na D.I.S.C.O. BOHDALOV 2000. S této akce jsme vyšli zcela ztřízlivý. Potom nastala ABENDFEURE. S ovečkou v duši jsme se vydali na KUTĚ.

18.4. - Středa - Dominika

Ráno jsme vstávali jak jinak, než už v 8.00. Čekala mě moje první rozcvička na terase, neboť jsme přijela až v úterý. Pak po snídani byly zájmové skupiny. Já jsem šla hrát míčové hry - basketbal s Terkou a Kristýnou. Potom nás to přestalo bavit, a tak jsme se vypravili na vodu. Největší sranda byla, když jsme na sebe začali cákat vodu. Většina lidí byla úplně mokrá. Po obědě jsme byli rozděleni do skupin po pěti. Museli jsme hrát hru, ve které jsme hledali papírky s otázkama o všem možném. Naše skupina toho moc nenašla, ale srandy bylo dost. Večer přijeli Pavel B. a Jakub, ale zato Pavel S. odjel kvůli basketbalovému zápasu. Pak

začala diskotéka - "Lucky for the people." Pořádně jsme si zatrsali, ale k našemu zklamání nikdo (!) neprodloužil večerku, ale zato ráno jsme vstávali o trošku dřív. Byl to super den, díky diskotéce.

19. 4. - Čtvrtek - Petr Špičan

Ve čtvrtek jsme vstávali o krapet dříve, nýčko jsme jeli na výlet do města zvaného Jihlava. Navštívili jsme tamější bazén, katakomby a nakonec i zoológickou zahradu. Moc se nám to líbilo, jen kdyby byl bazén delší než hodinu. V bazénu to totiž bylo nejlepší (až na tu plavčici). V katakombách byla příjemná zima. V ZOO se nám nejvíce zamlouval dětský koutek a medvěd. Ve své skrýši měl totiž bobky fšeho druhu a barvy. Gdo chtěl, zakoupil se nějaké zásoby, došel si na oběd nebo tak něco a v 5 hodin jsme z Jihlavy odjžděli. Po tomto vejletu bylo na vedoucích vidět, že jsou unavenější než tajlnémři. Večer jsme zakončili příjemným fernseherabendem a o chvílku dřívě, než jsme byli zvyklí, jsme šli na kutě. Čtvrtek se mi velice líbil, nýčko se spíše odpočívalo. KONEC ŠMITEC

19.4. - Čtvrtek - Terka Pražská

Ráno jsme nerozcvičení vyrazili do Jihlavy. Po příjezdu jsme se šli vykoupat do bazénu, kterému šéfovala velice přísná a důležitá plavčice. Asi v 11. hodin jsme vyrazili z bazénu do historického centra Jihlavy, kde se nás ujala moc milá průvodkyně, která nám představila všechny základy Jihlavských katakomb. Pak jsme šli navštívit Jihlavskou ZOO. Nejvíce času jsme zde strávili na dětském hřišti. Do půl páté jsme si dělali, co jsme chtěli. Při zpáteční cestě začala většina z nás pochybovat o schopnostech řidiče autobusu. Pak už nám večere moc nechutnala (z autobusu jsme měli žaludky na vodě a k celkovému efektu také přispěl tekutý špenát), tak nám nezbývalo nic jiného, než si jít pěkně zariskovat a potom hezky do hajan.

Takhle může taky vypadat Tagesbericht, ale příklad si z něho neberte. Tento je Florianův. Bez data.

Es ist langweilig gewesen. Es war ürgend wie komisch. Es war zu wenig Zeit. Es war lustig. Es war gut. Es ist schön gewesen. Es ist schön beim Fusball. Es war ein schönes Feuer mit vielen Funken. Es war ganz geil.

21.4. - Pátek - Kristýna Procházková

Po budíčku a již obvyklé rozcvičce jsme zhlkli snídani a těšili se na pozdější, zatím pro nás neznámý program. Bylo hrozné vedro, tak jsme docela přivítali různé hry v lese, kde bylo snesitelněji. Při hrách bylo třeba týmové práce, měly nápad a docela jsme se pobavili. Až na malé nedostatky, jako to, že jsme málem lekli žízni, to nemělo chybu. Po obědě bylo na programu "MŇAM". To spočívalo v tom, že jsme dostali suroviny (2 vejce, tvaroh, pár sirek, cibuli, česnek, sýr) a venku v přírodě jsme z toho měli něco stravitelného ukuchtit. Většina jídel se požit dala, některá dokonce, je to k neuvěření, zároveň dobře chutnala i vypadala. Tohle mělo opět nápad a bylo to i teoreticky užitečné - docela jsem se divila, že z toho vůbec vzniklo jídlo. Po kuchtěni následovala příprava na večerní playback-show. U toho se nám trochu zapotily mozkové buňky... Vybrat písničku, vymyslet na ní kloudný klip a ještě to nacvičit. Nakonec to bylo celkem zábavné. Svým výstupem přispěli vedoucí, kteří se vedli fakt skvěle. Nakonec jsme se zahráli BINGO a šli na kutě.

21.4. - Pátek - Jerry

Po budíčku a snídani jsme v 9.30 vyrazili do lesa. Hráli jsme tam hry typu "hradová válka" a na žoldáře a lupiče. V této hře bylo účelem přenést peníze přes les. Po návratu začala každá skupina vyrábět si vlastního draka. Potom byl oběd a freizeit. V 15.30 jsme šli vařit do

přírody potom byla věča a potom zábavná Karaoke show. Večerka.

Jenny - to je obdobný případ jako Flo, taky bez data. Tagesbericht: Gestern haben wir etwas vorgeführt. Wir haben gestern auch nachmittag záchod gerlend. Zum

Mittag haben wir Suppe gekrikt, dann gabs eine nachspeise. Zum Früstig gabs es einen Apfel und Brot. Gestern haben wir auf einem plakat etwas záchodes darauf gemalt. Die Záchod haben etwas Deuthes gemalt

22.4. - Sobobta - nepodepsáno

Po obvyklé rozcvičce a snídani jsme vyrazili na Velikonoční ostrov. Což by bylo skvělý, kdyby byla cesta řádně značená a nezabloudili jsme. Cestou jsme plnili několik úkolů, ty byly skvělý, hlavně lodičky, kde jsem se vykoupala a vzápalu boje pořádně. Když jsme tohle udělali měli jsme chvíli na to dát se do pořádku. Poté jsme se vydali hledat jaro. Byli jsme vybaveni tajnou abecedou a pár údaji (které byly zašifrované) o místě, kde se jaro nachází. Bohužel jsme nebyli u jara první. Po večeři jsme se dívali na dva kreslené filmy. Mezi kterými jsme předváděli reklamy (některé se fakt povedli). No a potom jsme šli do postýlek.

22.4. - Sobota - Pája Bobek

O ranní krmi se ani zmiňovat nebudu, samozřejmě však byla chutná jako obvykle. Po snídani jsme se vypravili asi na 20 kilometrovou túru. Úkoly byly promyšleny docela dobře a byly docela originální, ale trasa byla.... no prostě taková, že jsme se s naší grupou ztratili. Asi hodinu jsme bloudili na jednom místě, až jsme zahlédli ostatní skupiny a připojili jsme se k nim. Po dalších útrapách se nám podařilo dojít k cíli (s asi hodinovým zpožděním). Po jízdě na loďkách se zavázanýma očima se ti čistotnější z nás odebrali do sprch a chvíli jsme si vychutnávali naprosté nicnedělání. Později nám rozdali zašifrované zprávy, které jsme museli rozluštit a najít jaro (v podobě Madlesky schované v lese v krmelci). Večer byl fernsehabend. Koukali jsme se na super-detektivní animované filmy - ty byly prokládány reklamami. Opět jsme přetáhli (jako každý den) a ve 22:15 byl ABSOLUT BETRUHE, čímž tento den skončil.

A dalším příspěvkem je Věřčina zpráva o IV. ročníku plesu SOJKY

11. 3. 2000 se zase křepčilo v Třebíči. Konal se totiž už čtvrtý sojka - ples: nevím, čím to je, ale byl zase ještě lepší než nejlepší a kdo nepřišel ten prohloupil a strááášně o moc přišel. Ale ti, co neváhali, sbalit si pět švestek, šatičky, botičky a dobrou náladu a přijeli do Třebíče, stali se účastníky velkolepé megagalašou...

celý večer totiž provázel světoznámý moderátor Poldík, který vtípky rozhodně nešetřil. K tanci a poslechu hrála báječná rytmická kapela A JE TO a pauzičky mezi rejdním vyplňovaly různé sojtěže.

Pozor, pozor, hlavní taneční soutěž nevyhrál totiž nikdo jiný, než Vítek s Jít'ou, kteří porotu upoutali svým skutečně originálním tanečním stylem (který mimochodem spočíval ve vystrkování tanečních soupeřů z parketu.) doplněným i o gymnastické prvky jako např. provaz (omylem) a podobně.

Kdo se chtěl podívat na přece jen trochu profesionálnější tanec, mohl se kochat pohledem na krásné arabesky.

Taneční odpadlíci chodili načerpat nové síly do baru u Toma, který mimo jiné nabízel

Madlesčinu specialitu FéFu, což je nápoj téměř božský, nápoj, který dává křídla, nápoj, který má zkrátka náboj.

Zlatým hřebem večera se stalo losování tomboly, která byla skutečně bohatá. No řekněte, kdo by nechtěl vyhrát a následně sežrat kance? Každý, bohužel však se to nám Sojkám nepodařilo, ale nevadí, vyhráli jsme spoustu jiných hodnotných cen. Např. Madleska vyhrála poukaz na pobyt v Gaisthalu zdarma. Dobrý, ne?

Tak vidíte, každý si zde přišel na své a kdo se chtěl bavit, tak se prostě bavil...A jak....

D ALŠÍ VELKÁ SOJTĚŽ

Milí drazí přátelé,

Sojtěžení je naší vaší slabou silnou stránkou. Slabou proto, že se moc nezúčastňujete a nehrajete. Asi proto, že jste nevyhráli v minulém klání, nebo proto, že Vám nesedí zadaná témata. Proto mám pro Vás nápad a zároveň výzvu. Spolu s řešením dnešního úkolu mi zašlete i sojtěžní otázku(y) pro členy rady. Ty z otázek, které radu nejvíce potrápí, pobaví, poškorpí a já nevím co ještě po..., získají opět ocenění a budou uveřejněny (včetně reakcí rady) v dalším Zobáku spolu s mými otázkami.

A teď k minulému kolu. Věřte, že rozhodnutí bylo těžké, ale po pečlivém uvážení byl vybrán výtvar Jany Melkusové z Brna.

Co Vás vlastně teď čeká. Vzhledem k vylepšením našeho časopisu, jsme se rozhodli zvolit opět zcela jiný typ sojtěžení. Na níže uvedené, lehce poničené fotografii z našeho, dá se říci nejoblíbenějšího místa, Gaisthalu. Jsou na ní vyobrazeni členové Sojky. Pokud poznáte alespoň tři z nich, napište na známou adresu Dava Andrle, Dědická 11, Brno 627 00, nejpozději do 15. 5. 2000. Pište i když si nebudete jistí, protože nikdy nevíte...

Spoléhám na Vaši účast, mějte se moc fajn

Dava.

Tak tu máme zase konec, budu se na vás na všechny těšit v létě, ať už na tom výročí nebo na táborech nebo prostě někde. Nezapomeňte, že i v létě Sojka lítá a zpívá a tak se veselte s ní a i bez ní a buďte mladí a odpočiňte si od problémů a vůbec.

Přeju vám krásný léto a nezapomeňte poslat do redakce kromě svých příspěvků taky nějaký ten pohled z dovolené. PÁ PÁ.

Vaše Madleska bez leska